

ชื่อพื้นเมือง :

ไม้ต้นสูงได้ถึง 20 เมตร ทุกส่วนมีน้ำยางขาวขุ่น กิ่งก้านทอดย้อยลง ใบเดี่ยว เรียงสลับ รูปรีกว้างหรือรูปไข่กว้าง ขอบใบเรียบ แผ่นใบหนาคล้ายแผ่นหนัง ผิวใบสากคายและและเป็นคลื่นเล็กน้อย ผิวใบด้านล่างมีขนนุ่ม ก้านใบยาว 1-2 ซม. ดอกออกเป็นช่อใหญ่ ดอกย่อยแยกเพศ รวมอยู่บนต้นเดียวกัน ลักษณะเป็น ก้อน ผลเป็นผลรวม รูปร่างกลมหรือค่อนข้างเบี้ยว ขนาด 4-6 ซม. ผลอ่อนสีเขียวเมื่อแก่เปลี่ยนเป็นสีเหลือง

พันธุ์ไม้ใหม่ เป็นไม้ไทยหายาก กระจายอยู่ในพื้นที่ภาคเหนือที่ จ.เชียงใหม่และเชียงราย เก็บตัวอย่างครั้งแรก ที่ดอยสุเทพ จ.เชียงใหม่ ในป่าสนและป่าก่อ ที่ระดับความสูง 600-800 เมตร ตีพิมพ์ในวารสาร Blumea Vol.50 (3), December 2005

ข้อมูลอ้างอิง : <https://www.facebook.com/psbg.bgo/posts/532609803599242>

ภาพประกอบ : ศูนย์วิจัยและพัฒนาพฤกษศาสตร์แห่งชาติ จังหวัดสุราษฎร์ธานี

